

וידבר יהוה אל משה אחרי מות שני בני אהרן בקרבנתם לפני יהוה ויאמר יהוה אל משה דבר אל אהרן אחיך ואל יבא בכל עת אל הקדש מבית לפרכת אל לפני הכפרת אשר על הארון ולא ימות כי בענן אראה על הכפרת בזאת יבא אהרן אל הקדש בפר בן בקר לחטאת ואיל לעלה: ⁴ כתנת בד קדש ילבש ומכנסי בד יהיו על בשרו ובאבנט בד יחגר ובמזנפת בד יצנף בגדי קדש הם ורחץ במים את בשרו וילבשם: ⁵ ומאת עדת בני ישראל יקח שני שעירי עזים לחטאת ואיל אחד לעלה: ⁶ והקריב אהרן את פר החטאת אשר לו וכפר בעדו ובעד ביתו: ⁷ ולקח את שני השעירים והעמיד אתם לפני יהוה פתח אהל מועד: ⁸ ונתן אהרן על שני השעירים גרלות גורל אחד ליהוה וגורל אחד לעזאזל: ⁹ והקריב אהרן את השעיר אשר עלה עליו הגורל ליהוה ועשהו חטאת: ¹⁰ והשעיר אשר עלה עליו הגורל לעזאזל יעמדתי לפני יהוה לכפר עליו לשלח אתו לעזאזל המדברה: ¹¹ והקריב אהרן את פר החטאת אשר לו וכפר בעדו ובעד ביתו ושחט את פר החטאת אשר לו: ¹² ולקח מלא המחתה גחלי אש מעל המזבח מלפני יהוה ומלא חפניו קטרת סמים דקה והביא מבית לפרכת: ¹³ ונתן את הקטרת על האש לפני יהוה וכסה ענן הקטרת את הכפרת אשר על העדות ולא ימות: ¹⁴ ולקח מדם הפר והזה באצבעו על לפני הכפרת קדמה ולפני הכפרת יזה שבע פעמים מן הדם באצבעו: ¹⁵ ושחט את שעיר החטאת אשר לעם והביא את דמו אל מבית לפרכת ועשה את דמו כאשר עשה לדם הפר והזה אתו על הכפרת ולפני הכפרת וכפר על הקדש מטמאת בני ישראל ומפשעיהם לכל חטאתם וכן יעשה לאהל מועד השכן אתם בתוך טמאתם וכל אדם לא יהיה באהל מועד בבאו לכפר בקדש עד צאתו וכפר בעדו ובעד

(16) וידבר יהוה אל משה אחרי מות שני בני אהרן בקרבנתם לפני יהוה ויאמר יהוה אל משה דבר אל אהרן אחיך ואל יבא בכל עת אל הקדש מבית לפרכת אל לפני הכפרת אשר על הארון ולא ימות כי בענן אראה על הכפרת בזאת יבא אהרן אל הקדש בפר בן בקר לחטאת ואיל לעלה: ⁴ כתנת בד קדש ילבש ומכנסי בד יהיו על בשרו ובאבנט בד יחגר ובמזנפת בד יצנף בגדי קדש הם ורחץ במים את בשרו וילבשם: ⁵ ומאת עדת בני ישראל יקח שני שעירי עזים לחטאת ואיל אחד לעלה: ⁶ והקריב אהרן את פר החטאת אשר לו וכפר בעדו ובעד ביתו: ⁷ ולקח את שני השעירים והעמיד אתם לפני יהוה פתח אהל מועד: ⁸ ונתן אהרן על שני השעירים גרלות גורל אחד ליהוה וגורל אחד לעזאזל: ⁹ והקריב אהרן את השעיר אשר עלה עליו הגורל ליהוה ועשהו חטאת: ¹⁰ והשעיר אשר עלה עליו הגורל לעזאזל יעמדתי לפני יהוה לכפר עליו לשלח אתו לעזאזל המדברה: ¹¹ והקריב אהרן את פר החטאת אשר לו וכפר בעדו ובעד ביתו ושחט את פר החטאת אשר לו: ¹² ולקח מלא המחתה גחלי אש מעל המזבח מלפני יהוה ומלא חפניו קטרת סמים דקה והביא מבית לפרכת: ¹³ ונתן את הקטרת על האש לפני יהוה וכסה ענן הקטרת את הכפרת אשר על העדות ולא ימות: ¹⁴ ולקח מדם הפר והזה באצבעו על לפני הכפרת קדמה ולפני הכפרת יזה שבע פעמים מן הדם באצבעו: ¹⁵ ושחט את שעיר החטאת אשר לעם והביא את דמו אל מבית לפרכת ועשה את דמו כאשר עשה לדם הפר והזה אתו על הכפרת ולפני הכפרת וכפר על הקדש מטמאת בני ישראל ומפשעיהם לכל חטאתם וכן יעשה לאהל מועד השכן אתם בתוך טמאתם: ¹⁷ וכל אדם לא יהיה באהל מועד בבאו לכפר בקדש עד צאתו וכפר בעדו ובעד

ביתו ובעד כָּל־קֹהֵל יִשְׂרָאֵל: ¹⁸ וַיֵּצֵא אֶל־הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר לִפְנֵי־יְהוָה וְכִפֵּר עָלָיו וְלָקַח מִדָּם הַפָּר וּמִדָּם הַשְּׂעִיר וְנָתַן עַל־קַרְנֹת הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב: ¹⁹ וְהָיָה עָלָיו מִן־הַדָּם בְּאַצְבָּעוֹ שִׁבְעַת פְּעָמִים וְטָהְרוּ וְקִדְּשׁוּ מִטְמֵאת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: ²⁰ וְכִלְהָ מִכְּפָר אֶת־הַקֹּדֶשׁ וְאֶת־אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת־הַמִּזְבֵּחַ וְהִקְרִיב אֶת־הַשְּׂעִיר הַחִי: ²¹ וְסִמָּךְ אֶהְרֹן אֶת־שְׂמִי: ²² יָדָיו עַל־רֹאשׁ הַשְּׂעִיר הַחִי וְהִתְוֹדָה עָלָיו אֶת־כָּל־עֲוֹנוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶת־כָּל־פְּשָׁעֵיהֶם לְכָל־חַטָּאתָם וְנָתַן אֹתָם עַל־רֹאשׁ הַשְּׂעִיר וְשָׁלַח בְּיַד־אִישׁ עֵתִי הַמְדַבֵּרָה: ²³ וְנִשְׁאַ הַשְּׂעִיר עָלָיו אֶת־כָּל־עֲוֹנוֹתָם אֶל־אֶרֶץ גְּזֵרָה וְשָׁלַח אֶת־הַשְּׂעִיר בַּמִּדְבָּר: ²⁴ וּבָא אֶהְרֹן אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד וּפָשַׁט אֶת־בְּגָדֵי הַבָּד אֲשֶׁר לָבַשׁ בְּבֹאוֹ אֶל־הַקֹּדֶשׁ וְהִנִּיחָם שָׁם: ²⁵ וְרִחֵץ אֶת־בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם בְּמָקוֹם קָדוֹשׁ וְלָבַשׁ אֶת־בְּגָדָיו וַיֵּצֵא וַעֲשֶׂה אֶת־עֹלֹתוֹ וְאֶת־עֹלֹת הָעָם וְכִפֵּר בְּעֵדוֹ וּבְעֵד הָעָם: ²⁶ וְאֶת חֶלֶב הַחֲטָאת וְיִקְטֹר הַמִּזְבֵּחַ: ²⁷ וְהִמְשַׁלַּח אֶת־הַשְּׂעִיר לְעֹזָאוֹל יִכְבֵּס בְּגָדָיו וְרִחֵץ אֶת־בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם וְאַחֲרֵי־כֵן יָבֹא אֶל־הַמִּחֻנָּה: ²⁸ וְאֶת פֶּר הַחֲטָאת וְאֶת שְׂעִיר הַחֲטָאת אֲשֶׁר הוֹבֵא אֶת־דָּמָם לְכִפֵּר בַּקֹּדֶשׁ יוֹצֵיא אֶל־מִחוּץ לַמִּחֻנָּה וְשָׂרְפוּ בְּאֵשׁ אֶת־עֲרֹתָם וְאֶת־בְּשָׂרָם וְאֶת־פְּרָשָׁם: ²⁹ וְהִשְׂרֹף אֹתָם יִכְבֵּס בְּגָדָיו וְרִחֵץ אֶת־בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם וְאַחֲרֵי־כֵן יָבֹא אֶל־הַמִּחֻנָּה: ³⁰ וְהִיְתָה לָכֶם לְחֻקַּת עוֹלָם בְּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּעֵשׂוֹר לַחֹדֶשׁ תַּעֲנֹו אֶת־נַפְשֹׁתֵיכֶם וְכָל־מְלֹאכְהָ לֹא תַעֲשׂוּ הָאֲזֹרָח וְהַגֵּר הַגֵּר בְּתוֹכְכֶם: ³¹ כִּי־בַיּוֹם הַזֶּה יִכְפֹּר עֲלֵיכֶם לְטָהֵר אֶתְכֶם מִכָּל חַטָּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְהוָה תִּטְהָרוּ: ³² שִׁבְתָּ שְׁבִתוֹן הִיא לָכֶם וְעֲנִיתֶם אֶת־נַפְשֹׁתֵיכֶם חֻקַּת עוֹלָם: ³³ וְכִפֵּר הַכֹּהֵן אֲשֶׁר־יִמָּשַׁח אֹתוֹ וְאֲשֶׁר יִמְלֹא אֶת־יָדָיו לְכַהֵן תַּחַת אָבִיו וְלָבַשׁ אֶת־בְּגָדֵי הַבָּד בְּגָדֵי הַקֹּדֶשׁ: ³⁴ וְכִפֵּר אֶת־מִקְדָּשׁ הַקֹּדֶשׁ וְאֶת־אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת־הַמִּזְבֵּחַ יִכְפֹּר וְעַל הַכֹּהֲנִים וְעַל־כָּל־עַם הַקֹּהֵל יִכְפֹּר: ³⁵ וְהִיְתָה־זֹאת לָכֶם לְחֻקַּת עוֹלָם לְכִפֵּר עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִכָּל־חַטָּאתָם אַחַת בַּשָּׁנָה וַיַּעַשׂ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה:

¹⁷ וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: ¹⁸ דַּבֵּר אֶל־אֶהְרֹן וְאֶל־

ביתו ובעד כל קהל ישראל ויצא אל המזבח אשר לפני יהוה וכפר עליו ולקח מדם הפר ומדם השעיר ונתן על קרנות המזבח סביב והיה עליו מן הדם באצבעו שבע פעמים וטהרו וקדשו מטמאת בני ישראל וכלה מכפר את הקדש ואת אהל מועד ואת המזבח והקריב את השעיר החי וסמך אהרן את שתי ידיו על ראש השעיר החי והתודה עליו את כל עונות בני ישראל ואת כל פשעיהם לכל חטאתם ונתן אתם על ראש השעיר ושלח ביד איש עתי המדברה ונשא השעיר עליו את כל עונותם אל ארץ גזרה ושלח את השעיר במדבר ובא אהרן אל אהל מועד ופשט את בגדי הבד אשר לבש בבאו אל הקדש והניחם שם ורחץ את בשרו במים במקום קדוש ולבש את בגדיו ויצא ועשה את עולתו ואת עולת העם וכפר בעדו ובעד העם ואת חלב החטאת יקטיר המזבחה והמשלח את השעיר לעזאזל יכבס בגדיו ורחץ את בשרו במים ואחרי כן יבוא אל המזבחה ואת פר החטאת ואת שעיר החטאת אשר הובא את דמם לכפר בקדש יוציא אל מחוץ למזבחה ושרפו באש את ערותם ואת בשרם ואת פרשם והשרף אתם יכבס בגדיו ורחץ את בשרו במים ואחרי כן יבוא אל המזבחה והיתה לכם לחוקת עולם בחדש השביעי בעשור לחדש תענו את נפשותיכם וכל מלאכה לא תעשו האזרח והגר הגר בתוכם כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני יהוה תטהרו שבת שבתון היא לכם ועניתם את נפשותיכם חקת עולם וכפר הכהן אשר ימשח אותו ואשר ימלא את ידיו לכהן תחת אביו ולבש את בגדי הבד בגדי הקדש וכפר את מקדש הקדש ואת אהל מועד ואת המזבח יכפר ועל הכהנים ועל כל עם הקהל יכפר והיתה זאת לכם לחוקת עולם לכפר על בני ישראל מכל חטאתם אחת בשנה ויעש כאשר צוה יהוה את משה

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל אהרן ואל

בְּנֵיו וְאֵל כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם זֶה הַדְּבָר
אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לֵאמֹר: אִישׁ אִישׁ מִבֵּית יִשְׂרָאֵל
אֲשֶׁר יִשְׁחַט שׂוֹר אוֹ-כֶּשֶׁב אוֹ-עֹז בַּמַּחֲנֶה אוֹ אֲשֶׁר
יִשְׁחַט מִחוּץ לַמַּחֲנֶה: וְאֵל-פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד לֹא
הֵבִיאוּ לְהִקְרִיב קָרְבָן לַיהוָה לִפְנֵי מִשְׁכַּן יְהוָה דָּם
יִחָשֵׁב לְאִישׁ הַהוּא דָם שָׁפָךְ וְנִכְרַת הָאִישׁ הַהוּא
מִקְרַב עִמּוֹ: וְאֵל לְמַעַן אֲשֶׁר יָבִיאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת-
זְבָחֵיהֶם אֲשֶׁר הֵם זְבָחִים עַל-פְּנֵי הַשָּׁדָה וְהֵבִיאוּם
לַיהוָה אֶל-פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד אֶל-הַכְּהֵן וְזָבְחוּ זְבָחֵי
שְׁלָמִים לַיהוָה אוֹתָם: וְזָרַק הַכְּהֵן אֶת-הַדָּם עַל-
מִזְבֵּחַ יְהוָה פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְהִקְטִיר הַחֹלֵב לְרִיחַ
נִיחֹחַ לַיהוָה: וְלֹא-יִזְבְּחוּ עוֹד אֶת-זְבָחֵיהֶם לְשַׁעֲרֵם
אֲשֶׁר הֵם זָנִים אַחֲרֵיהֶם חֲקַת עוֹלָם תִּהְיֶה-זֹאת
לָהֶם לְדֹרֹתָם:

בְּנֵיו וְאֵל כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם זֶה הַדְּבָר
אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לֵאמֹר: אִישׁ אִישׁ מִבֵּית יִשְׂרָאֵל
אֲשֶׁר יִשְׁחַט שׂוֹר אוֹ-כֶּשֶׁב אוֹ-עֹז בַּמַּחֲנֶה אוֹ אֲשֶׁר
יִשְׁחַט מִחוּץ לַמַּחֲנֶה: וְאֵל-פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד לֹא
הֵבִיאוּ לְהִקְרִיב קָרְבָן לַיהוָה לִפְנֵי מִשְׁכַּן יְהוָה דָּם
יִחָשֵׁב לְאִישׁ הַהוּא דָם שָׁפָךְ וְנִכְרַת הָאִישׁ הַהוּא
מִקְרַב עִמּוֹ: וְאֵל לְמַעַן אֲשֶׁר יָבִיאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת-
זְבָחֵיהֶם אֲשֶׁר הֵם זְבָחִים עַל-פְּנֵי הַשָּׁדָה וְהֵבִיאוּם
לַיהוָה אֶל-פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד אֶל-הַכְּהֵן וְזָבְחוּ זְבָחֵי
שְׁלָמִים לַיהוָה אוֹתָם: וְזָרַק הַכְּהֵן אֶת-הַדָּם עַל-
מִזְבֵּחַ יְהוָה פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְהִקְטִיר הַחֹלֵב לְרִיחַ
נִיחֹחַ לַיהוָה: וְלֹא-יִזְבְּחוּ עוֹד אֶת-זְבָחֵיהֶם לְשַׁעֲרֵם
אֲשֶׁר הֵם זָנִים אַחֲרֵיהֶם חֲקַת עוֹלָם תִּהְיֶה-זֹאת
לָהֶם לְדֹרֹתָם: